

OTOCZENIE REGULACYJNE

45 " 722 58
 86,2
 12 Report roczny
 3,77
 120+ 107 0,5 RON
 17 59 50 2 Report roczny
 100 629 126 843 21 200
 21 2+2 Report roczny f
 03 1000
 1253 Ra 204
 Dr 09

Podstawowymi aktami prawnymi regulującymi działalność Grupy Kapitałowej PGNiG są:

- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. 2006, nr 89, poz. 624 z późn. zm.) – w odniesieniu do działalności w zakresie obrotu paliwami gazowymi, dystrybucji gazu oraz magazynowania paliw gazowych;
- Ustawa z dnia 16 lutego 2007 roku o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz.U. 2007, nr 52, poz. 343 z późn. zm.) – w odniesieniu do działalności obrotu gazem ziemnym z zagranicą;
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 roku Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. 1994, nr 27, poz. 96 z późn. zm.) – w odniesieniu do działalności wydobywczej i prowadzonej w jej ramach sprzedaży gazu.

Polityka taryfowa

Rynek gazu w Polsce jest regulowany przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Regulacja polega między innymi na zatwierdzeniu i kontrolowaniu stosowania taryf paliw gazowych pod względem zgodności z zasadami określonymi w ustawie Prawo energetyczne, w tym na analizowaniu i weryfikowaniu kosztów przyjmowanych przez przedsiębiorstwa energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfach, oraz na szeroko pojętej kontroli przedsiębiorstw energetycznych.

Wysokość cen i stawek opłat zawartych w taryfach decyduje o możliwości uzyskania przychodów uwzględniających uzasadnione koszty oraz zwrot z zaangażowanego kapitału. Obecnie wielkość przychodów zależy głównie od poziomu cen sprzedaży paliwa, które są regulowane urzędowo i bezpośrednio związane ze stosowaną metodologią kształtowania taryf.

Zasady ustalania taryf określają przepisy wykonawcze do prawa energetycznego, przede wszystkim:

- obowiązujące do 19 lutego 2008 roku rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi;
- obowiązujące od 20 lutego 2008 roku nowe rozporządzenie

Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi.

W stosowanej metodologii kształtowania taryf ceny i stawki opłat są określane na podstawie prognozowanych kosztów oraz planowanych wielkości sprzedaży gazu ziemnego, przy czym uwzględniane są koszty pozyskania gazu ze wszystkich możliwych kierunków dostaw paliw gazowych – zarówno z importu, jak i z wydobycia krajowego. W praktyce oznacza to, że regulacji cen podlega zarówno obrót z zagranicą, jak i wydobycie krajowe.

Taryfy dla paliwa gazowego

W roku 2008 obowiązywały następujące taryfy dla paliw gazowych:

- od 1 stycznia do 24 kwietnia 2008 roku – Taryfa dla paliw gazowych nr 4;
- od 25 kwietnia do 31 października 2008 roku – Taryfa dla paliw gazowych nr 1/2008;
- od 1 listopada do 31 grudnia 2008 roku – Taryfa dla paliw gazowych nr 1/2008 uwzględniająca zmiany, w szczególności w zakresie cen paliw gazowych, wynikające z decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 października 2008 roku.

14 listopada 2007 roku PGNiG SA wystąpiło z wnioskiem do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zatwierdzenie Taryfy dla paliw gazowych nr 1/2008 na okres od 1 stycznia 2008 roku do 31 marca 2008 roku. Brak nowelizacji rozporządzeń wykonawczych spowodował, że proces zatwierdzenia taryfy wkroczył w fazę decydujących uzgodnień dopiero 20 lutego 2008 roku, wraz z wejściem w życie nowego rozporządzenia z dnia 6 lutego 2008 roku Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf dla paliw gazowych oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi. Tego dnia PGNiG SA dokonało korekty wniosku taryfowego, dostosowując go do wymogów rozporządzenia oraz zmieniając termin obowiązywania taryfy. 10 kwietnia 2008 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził Taryfę dla paliw gazowych nr 1/2008 PGNiG SA, w efekcie czego hurtowa cena za paliwo gazowe wzrosła

od 25 kwietnia 2008 roku o 15,3%. W przypadku uwzględnienia stawki opłaty za przesyłanie gazu sieciami SGT EuRoPol GAZ SA (obecnie wliczanymi do hurtowej ceny paliwa gazowego) średni wzrost taryfy dla gazu wysokometanowego wyniósł 14,3%.

Wzrost kosztów pozyskania gazu powyżej poziomu przyznanego przy kalkulacji cen w zatwierdzonej w kwietniu taryfie spowodował, że 12 sierpnia 2008 roku Zarząd PGNiG SA złożył kolejną korektę wniosku taryfowego, która została zatwierdzona 17 października 2008 roku i weszła w życie 1 listopada. Korekta taryfy oznaczała wzrost ceny paliwa gazowego o 11,1%.

Taryfa dla paliw gazowych nr 1/2008 PGNiG SA, które od 1 października 2007 roku dostarcza paliwa gazowe w ramach umów kompleksowych zarówno odbiorcom przyłączonym do sieci przesyłowej, jak i przyłączonym do sieci dystrybucyjnej, zawiera:

- ceny za paliwo gazowe, stawki opłat abonamentowych oraz stawki opłat sieciowych stosowane do rozliczeń z odbiorcami pobierającymi paliwa gazowe z sieci przesyłowej;
- ceny za paliwo gazowe, stawki opłat abonamentowych oraz stawki opłat sieciowych stosowane do rozliczeń z odbiorcami pobierającymi paliwa gazowe z sieci dystrybucyjnych;
- sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych, standardów jakościowych obsługi odbiorców oraz ustalania opłaty za przekroczenie mocy umownej.

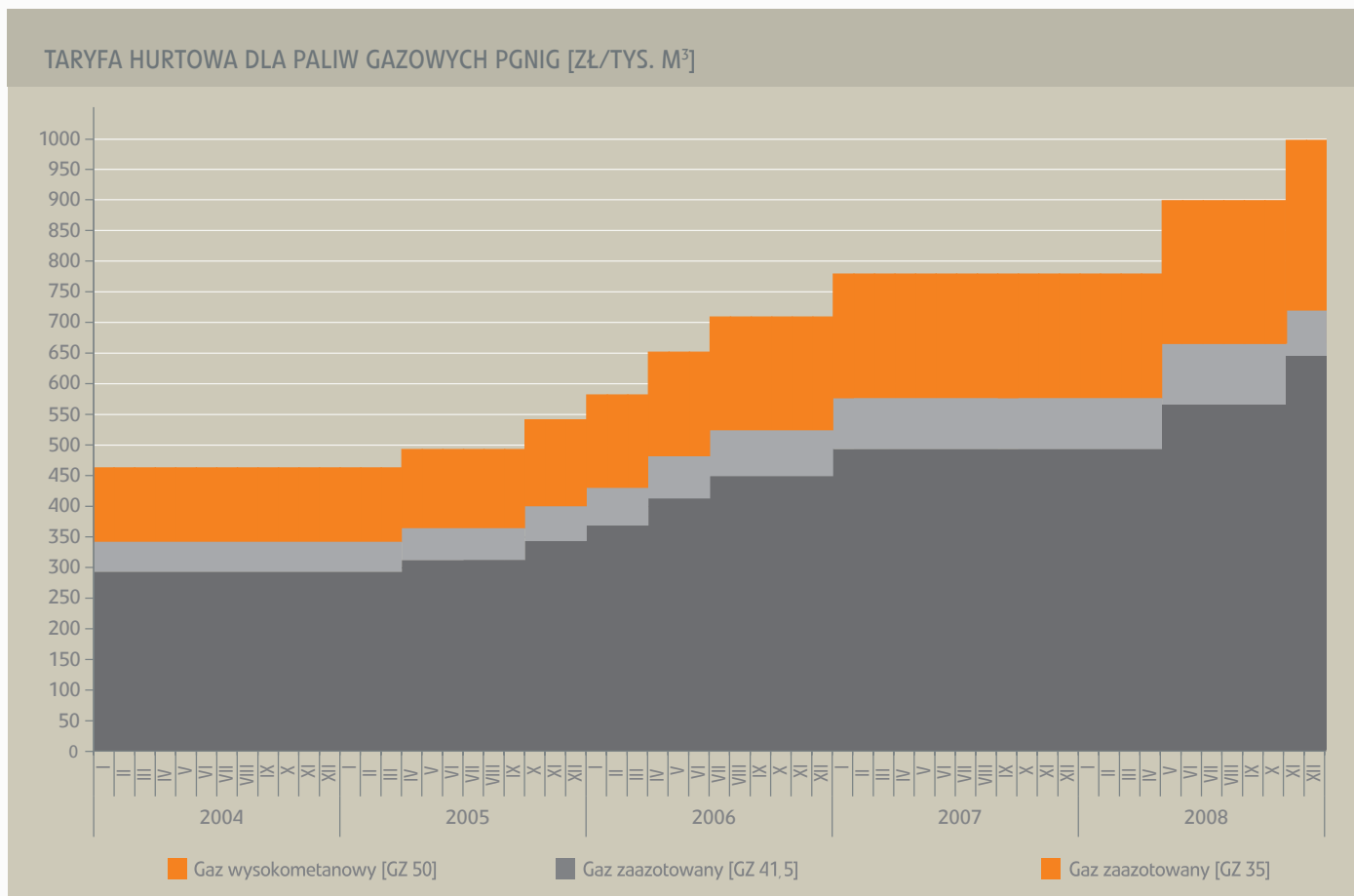
Taryfy dla Spółek Gazownictwa

Spółki Gazownictwa zajmujące się dystrybucją paliw gazowych również mają obowiązek przedkładania wniosków do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zatwierdzenie cen i stawek opłat za dystrybucję paliw gazowych.

Do 24 kwietnia 2008 roku w rozliczeniach z odbiorcami Spółki Gazownictwa musiały stosować Taryfy dla paliw gazowych nr 2/2006, zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki 17 marca 2006 roku. Decyzjami z 10 kwietnia 2008 roku Prezes URE zatwierdził Taryfy dla usług dystrybucji paliwa gazowego, które w rozliczeniach z odbiorcami zaczęły obowiązywać od 25 kwietnia 2008 roku. W taryfach zostały określone:

- stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych i stawki opłat abonamentowych;
- sposób ustalania opłat za przyłączenie do sieci wysokich ciśnień oraz stawki opłat za przyłączenie do sieci średnich i niskich ciśnień.

W taryfach dla usług dystrybucji paliwa gazowego zdefiniowano także sposób ustalania opłaty za przekroczenie mocy umownej, nielegalny pobór paliw gazowych, niedostosowanie się do wprowadzonych ograniczeń oraz sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

Cennik CNG na sprężony gaz ziemny do napędzania pojazdów mechanicznych

W sierpniu i wrześniu 2007 roku Spółki Obrotu Gazem złożyły wnioski w sprawie zwolnienia ich z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia w zakresie sprężonego gazu ziemnego, którym napędzane są pojazdy mechaniczne. W efekcie integracji działalności obrotu w ramach PGNiG SA spółka przejęła, w drodze sukcesji, prowadzenie tych spraw. 28 marca 2008 roku Prezes URE wydał pozytywną decyzję w sprawie zwolnienia z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia w zakresie sprężonego gazu ziemnego, którym napędzane są pojazdy mechaniczne. Cennik CNG, ustalony przez PGNiG SA w stosunku do odbiorców korzystających z ogólnodostępnych stacji tankowania CNG wszedł w życie 1 maja 2008 roku. W stosunku do odbiorców, którzy mają zawarte z PGNiG SA umowy regulujące zasady sprzedaży, cennik CNG wszedł w życie niezwłocznie po dokonaniu zmian w umowach, zgodnie z warunkami w nich zawartymi, nie wcześniej jednak niż 1 maja 2008 roku.

Ustawa o zapasach

Ustawa o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym reguluje zagadnienia związane z zapewnieniem bezpieczeństwa paliwowego państwa, w tym działalność obrotu gazem ziemnym z zagranicą. Ustawa wprowadza zmiany w obszarze działalności PGNiG SA, między innymi:

- nakłada obowiązek utrzymywania obowiązkowych zapasów gazu ziemnego;
- ustala harmonogram tworzenia obowiązkowych zapasów gazu ziemnego – do października 2009 roku wielkość obowiązkowych zapasów odpowiada 11 dniom średniego dziennego przywozu gazu, następnie liczba ta będzie co roku stopniowo zwiększana do 15 i 20 dni, począwszy od października 2012 roku będzie to wielkość odpowiadająca 30 dniom średniego dziennego przywozu gazu;
- ustala zwrot na kapitale zaangażowanym w działalność magazynową na poziomie co najmniej 6%;
- zapewnia, że koszty związane z utrzymywaniem, uruchamianiem oraz uzupełnianiem zapasów są kosztami uzasadnionymi działalności w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy Prawo energetyczne.

Prawo geologiczne i górnicze

Ustawa z dnia 4 lutego 1994 roku Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. 2005, nr 228, poz. 1947) określa zasady i warunki wykonywania prac geologicznych, wydobywania kopaliny ze złóż, składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, oraz ochrony złóż kopaliny, wód podziemnych i innych składników środowiska w związku z wykonywaniem prac geologicznych i wydobywaniem kopaliny. Przepisy ustawy stosuje się także do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie bezbiornikowego magazynowania substancji w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych.

Działalność geologiczna i górnicza nadzorowana jest przez organa administracji geologicznej i organa nadzoru górniczego. Ustawa zawiera przepisy karne dotyczące niestosowania się do ustawy oraz wielkości graniczne opłat eksploatacyjnych.

Działalność gospodarcza w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopaliny, wydobywania kopaliny ze złóż, bezbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, wymaga uzyskania koncesji.

Według stanu na 31 grudnia 2008 roku PGNiG SA posiadała:

- 75 koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu;
- 217 koncesji na wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż;
- 9 koncesji na podziemne magazynowanie gazu (PMG);
- 4 koncesje na składowanie odpadów.

W roku 2008 Ministerstwo Środowiska przyznało PGNiG SA osiem koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, a przedłużyło 31 koncesji. Uzyskano również w 2008 roku osiem koncesji na wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż, natomiast cztery zostały wygaszone. W trakcie roku PGNiG SA uzyskało jeszcze dwie koncesje na podziemne magazynowanie gazu (wygaśnięciu uległa jedna). W omawianym okresie nie wystąpiły zmiany w liczbie koncesji na składowanie odpadów.

